

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Fötér Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre . . . . 8 korona
Fél évre . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . 2 korona

Tanulóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatal
illető előfizetés, hirdetés,
nyilvántér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromsoros petítor térfogata . . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után . . . . 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor . . . . 40 fillér.

Előfizetést és hirdetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, valamint a KÁRMÁN S. könyvkereskedése Rimaszombat, Fötér, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezésérőbben posta-utalvány útján eszközölhető.

Orvosi kamarák.

A gömörmegyei orvosok és gyógyszerészek egylete tavaszi közgyűlését Rozsnyó kies vidékű fűrdőjében tartotta meg e hét első napján. Kiváló nagy számban — huszonegyen — jelentek itt meg azok közül a férfiak közül, kikre egész megyénk közegészségügyének gondozása van bízva. Maga ez a tudományban és tekintélyben egyaránt előkelő testület is megérdemli, hogy dolgaival foglalkozzék a sajtó, de azonkívül is a közegészségügy fontossága szinte kötelességünké teszi, hogy mozgalmainak eredményéhez a társadalom közfelfogásának tisztázásával hozzájáruljunk.

Legujabban e téren is érvényesült az a téves irány, mely minden felmerülő bajt és hiányt a centralizáció következetes megalkotásával vél megpreparálni. Így, ezzel a czélzattal született meg az orvosi kamarák ideája, melynek megvalósításától sokan nemcsak az orvosi kar erkölcsi és tudományos színvonalának emelését, de egyúttal még a közegészségügy rendezését is várják.

Azt az egyet be kell ismernünk, hogy a testülettől tömörülés bármely tudomány szak képviselőinek nagyobb hatékonyságot, mozgalmának, akeziójának nagyobb súlyt és eredményt ígér, mint az egyén akármily jóindulatú és bölcseségtől sugalt fáradozása. Ebből a szempontból csak örvendeni lehetne annak, ha a közegészségügyi személyzet — respektive annak vezérlő szaka, az orvosi kar — testületi életet igyekszik élni. Azonban e testületnek hivatását, czélját, munkakörét mi egészen másfélének, sokkal fontosabbnak és önállóbbnak tartjuk, semhogy életműködését a bürokratizmus rideg sablonjaiba beszoríthatónak tarthatnók. Hogyan lehetséges egy

orvosi testületet hivatali irodákból kormányozni? Mi ezt elképzelni is alig bírjuk.

Már ma is temérdek a panasza ennek a testületnek a miatt, hogy időtlen törvények és még tökéletlenebb kormányzati rendelkezések következtében az orvosi kart is mindinkább a statisztika és egyéb oly tudomány-szakok művelésére kényszerítik, melyek az orvos tulajdonképeni hivatásától teljesen idegenek. A megyei főorvosoknak az iktató könyvtől kezdve mindazon írásbeli munkálatokat végezniök kell, a melyek egy mintaszerűen körmölő irnoknak az ambícióját szokták képezni. A járási és kórtorvosok nyugodalmauk néhány pillanatát a temérdekféle — és elég furfangosan megszerkesztett — nyomtatvány-minták tanulmányozására és kitöltésére kénytelenek fordítani. Mert hiszen a mi bölcs kormányzásunk előtt sokkal lényegesebb az, hogy a kimutatások rubrikái tele legyenek írva számokkal, semmint az, hogy lehetőleg kevés emberélet pusztuljon el. Szóval: az orvosi karnak egyik legnagyobb átka már ma is a lélek- és testtől bürokratizmus.

S ennek a tetejébe most még oda akarják állítani az orvosi kamarákat. Hogy ezek majd adminisztrálják az orvosi testület életműködését. Ne tessék ez alatt semmi egyebet érteni, mint azt, hogy ezeknél az orvosi kamaráknál lesz majd néhány új színekúra rendszeresítve s több lesz egy felesleges retortával, melyen minden közegészségügyi intézkedésnek vagy mozgalomnak keresztül kell majd mennie s előreláthatólag fenn is akadnia.

Mert a testületi élet elevenségére ugyan vajmi kevésse jótékony hatása lesz ezeknek a kamaráknak. Hiszen csak nézzük meg az ügyvédi kamarákat, melyek teljesen analog czélzattal alkottattak meg: ugyan mi haszna volt ezeknek

hús vagy mennyi esztendőn keresztül a jogszolgáltatás javára? Emelték-e a testületnek erkölcsi és anyagi színvonalát? S nem-e egyedül arra való, hogy czimük örve alatt a kar tagjai egy felesleges adóval, a tagsági díjjal legyenek megpumpolhatók?

Az orvosi karnak épen egyébre volna szükség. A testületi élet felpezsdülésének elégséges keretét képezné szerintünk a megyénkint jól szervezett egyesület, mely például Gömörmegyében elegendő élénkséggel munkálkodik. Hanem arra kellene a súlyt fektetni, hogy ez a testület úgy összesen, mint egyenként szabadabb mozgást élvezhessen; nem kellene irodai munkákkal tulterhelni, a közegészségügyi funkciók végzésére teljes és korlátlan függetlenséget s megfelelő anyagi javadalmazást kellene számára biztosítani és kellő egészségrendőri assistenzia által lehetővé tenni a közegészségügy érdekében kezdeményezett intézkedések végrehajtását. Azok a nevetségesen csekély 3—400, legfeljebb 1200 frtnyi fizetések mellett, melyekkel ennek a testületnek tagjai javadalmazva vannak, micsoda képtelenség azt kívánni, hogy ezer meg ezer, sőt százezernyi emberélet fentartására kellő gond legyen fordítható? Aztán tessék meggondolni, hogy a lovak és szarvasmarhák becses egészségére milliókat elköltenek, mialatt sok körorvos a saját pénzén megszerzett védhímlő anyagnak az árát sem kapja meg mindég.

Mi azt véljük, hogy a bürokratizmusból, az irott malasztból már eddig is sok van, és az intéző körök sokkal bölcsőbb és üdvösebb dolgot cselekednének, ha az orvosi kamarák intézménye helyett arra keresnének módot, hogy több gondot és pénzt fordíthassanak az emberek közegészségügyének javítására; mert elvégre hiszen a szép

T Á R C Z A.

Vizió.

El-elmerengek olykor hosszasan,
S eszembe jutnak rég elmúlt napok.
Nehéznek érzem ilyenkor fejem
S komoly dologra képtelen vagyok.

Körülvesz engem enyhe félhomály.
Az óra lassan egyhanguan ketyeg,
Különbén esend van, s nem zavarja más. —
Ilyenkor látok én kísértetet.

A félhomálynak kétes árnyiban
Meg-megjelen előttem egy leány,
Panaszra, vádra nyitja ajkait,
És szemrehányón, busan néz reám.

„Megesaltál engem hűtlenül; pedig
Szeretted hévvel, s én téged viszont.
S széttépted a mit egykor megkötél,
Széttépted mostan a gyöngéd viszont.

Faképnél hagyta minden szó nélkül;
S feledve engem másnak élsz csupán.
S meddig tart ez? Megunod ötlet is?
S így váltakoz majd egy a más után?“

Eként beszél. S beszéde mint gyilok
S mit kifent egy bosszuálló kéz
Keresztül-kasul járja szívemet;
S e közben engem oly merően néz...

Szavába' ninesen gúny, fenyegetés.
Szavába' bánat és panasz vagyon.
És néz e mellett szemrehányóan . . .
És e tekintet éget oly nagyon . . .

Oh! inkább zúgná én rád átkait,
Mely elsőpör, miként vád fergeteg!
Csak így ne nézne két csillag szemre,
Csak így merőn ne nézne engemet. . .

Deliriumban ég agyam, fejem.
Mellem zihál, mint melyet tör talált,
Ne lássam többé e tekintetet!
De inkább százszor a sötét halált!

De hisz e lányt én nem láttam soha. . .
Igaz, volt egykor egy szép kedvesem,
De az vidám volt, míg ez buskomor;
Nem ismerem e lányt, nem ismerem!

El hát előlem kísértet! El, el!
Im megtagadlak bátran tégedet!
Hagyj el magamra, távozzál! Eredj!
Fordítsd le rólam könnyes két szemed!

De hasztalan beszéd, kiáltozás,
A kísértet csak áll némán, merőn. . .
S mi retentőbb, most megmozdul, közelg,
És ellenállni neki nines erőm. . .!

Fejemre téve jéghideg kezét,
Megáll előttem halkán, csendesesen. . .
Szeretnék futni, ámde nem bírok,
S fagyos borzongás fut át testemen.

Hiába minden: Mig gyötör kinom,
Kegyetlenül gyönyörködik ezen;
S vergődöm ottan tehetetlenül,
S nem süthetem le bűnbánón szemem!

Mert bárhová tekintek, látom őt,
Midőn szemével én rá tekint;
S remegve várom minden estétajt,
Ha vajjon újból eljön-e megint.

Harmaczy Loránt.

A mester.

Írta: TIMÁR SZANISZLÓ.

A ki a szeme közé nézett, nem sejtette, hogy le-
számolt mindazzal, a mit az emberek közönséges fogal-
mak szerint becsületnek neveznek. A gázság művé-
szetében sohasem fogja a „mester“ elnevezést megérde-

Lapunk mai száma 6 oldal.

ló és a hizott ökör is igen kellemetes jószág, de azért a Plato két lábú tollatlan állata mégis többet ér talán a többi összes hasított és nem hasított körmű négylábuaknál. Vagy mi?

Papválasztási mozgalmak. A rimaszombati ev. ref. egyház első lelkészi állására kihirdetett pályázat már lejárt és a választás a jövő június hó 9-én fog meg-ejtetni. Ezt a választást, mely elé érhető érdeklődéssel tekint egész megyei közönségünk, igen eleven mozgalom előzi meg, a mennyiben a jelekből ítélve alig lehet kilátás arra, hogy az egyház közönsége egyhangúlag választassa meg első papját. A díszes állásra — értesülésünk szerint — 7 pályázó jelentkezett, nagyobbára a gömöri egyházmegye papi testületéből, azonban idegen megyebeli pályázók is vannak. A gömöri egyházmegyéből Ruszkay Gyula jánosi-i, Csabay Pál balogi, Vathay László rimaszombati lelkészeknek van külön-külön pártja, míg az idegen egyházmegyebeli pályázók közül egyedül Czinke István erdőbényei lelkész megválasztatását támogatja egy tekintélyes párt. — Mindenesetre kívánatos volna, hogy az egyházi belső élet ezen — különben teljesen indokolt — mozgalmassága a szenvedélyek felkorbácsolása nélkül simuljon el, és az egyházi élet pártusai a társadalmi téren ne hagyjanak erősebb nyomokat. Körül-belől ezt ezélezza az az értekezlet is, mely a választás méltóságának és nyugodtságának lehetővé tétele érdekében június 3-ára délelőtt 11 óra a helybeli főgymnázium tornacsarnokába egybehívatott, s melynek kívánatos eredményétől némi joggal lehet várni a most kissé felhevült kedélyek lecsillapodását.

A gömörmegeyi orvos-gyógyszerész egyesület közgyűlése Rozsnyón.

Rögen mutatkozott oly nagyfokú érdeklődés a gömörmegeyi orvos-gyógyszerész egyesület tagjai részéről a közgyűlés iránt, mint a milyen most, f. hó 27-én a rozsnyói kies fekvésű vasas fürdőben megtartott összejövetelen volt tapasztalható. S mindjárt e helyen konstatálhatjuk azt is, hogy a megtartott közgyűlés mindvégig a tudományosság magas színvonalán maradt, de e mellett nem hagyta figyelmen kívül az orvos-gyógyszerészeti testületre vonatkozó közügyeket sem, melyeket szintén alaposan megvitatott.

A közgyűlésen a vármegyének csaknem minden vidéke képviselőitől voltak: Dr. Auerbach, dr. Drachler, dr. Gaál Gusztáv, Feymann G., dr. Gescheit József, dr. Gutlohn Henrik, Kadisch E., dr. Kármán Aladár, dr. Kengyel János, Kishontay József, dr. Löcherer Tamás, dr. Maurer Arthur, Orient Gyula, Pasteiner Jenő, dr. Pósch Dezső, dr. Ruber József, dr. Szabó Samu, dr. Tavassy Lajos, dr. Török János, dr. Vajner Károly.

Az érkező vendégeket dr. Gutlohn Henrik fűrdőorvos és az igazgatóság fogadta a vasúti állomáson és kényelmes fogatokon szállították ki a fürdőbe, hol a nagyteremben elhelyezkedve a közgyűlést dr. Török János megnyitotta; a jegyzői tisztet dr. Löcherer Tamás titkár vitte.

Az elnök megnyitójában kegyelettel emlékezett meg az egyesület nemrég elhunyt munkás tagjáról: Hamaliár

áron, de mégis úgy, hogy a büntető igazságszolgáltatás sújtó keze el ne érje.

Egy napon gróf Regézy Ágoston, ki néha paszsióból játszott a tőzsdén, magához hívatta vidéki birtokára.

— Band ur — mondá a gróf — én a birtokomra... De mondja meg — szakítá félbe önmagát — tud ön diskrét is lenni.

— A gyóntató pap nem olyan diskrét mint én — felelé az úgynök — gróf ur, a diskréció együtt jár a foglalkozással. Ki bizna meg engem valamivel, ha nem volnék titoktartó.

— Nos hát, félmillió forintot akarok a birtokomra felvenni. Hallom, hogy négy százalékon alul pénzt nem kapok. Igaz ez?

— Itt Magyarországon nem. De én szerzek a gróf urnak két százalékra két milliót, feltéve, hogy megkapom a kellő közvetítési díjat.

— Két százalékra két milliót? Az szép dolog. És mi a közvetítési díj?

— Hatvanezer forint.

— Annyit megér.

— Irjuk meg tehát a szerződést. Megjegyzem azonban, hogy ez angol pénz és nekem Angliába kell utaznom érte.

— Nem bánom én, ha kínai pénz is, csak olesó legyen.

— Még egy feltételem van: a hatvanezer forintot köteles ön megfizetni akkor is, ha időközben visszavoná a megbízást.

A gróf nagyot nézett.

— Mire való az. Én nem fogom visszavonni a megbízást.

— Akkor megkapja a pénzt. De mi üzletemberek tapasztalatból beszélünk. Előfordul, hogy hosszú utánjárás után pénzt szerzünk valakinek. Ügyleteinket ez alatt elhanyagoljuk és mire az összeget megszerezzük, az illető azt mondja, nem kell a pénz és mi hiába fáradtunk.

A gróf végre is engedett és bevette a szerződésbe, hogy a hatvanezer forintot akkor is megfizeti, ha a megbízást visszavoná.

Károlyról, kinek emlékét győzőkönyvileg örökíti meg a közgyűlés. — Majd dr. Löcherer Tamás olvasta fel az általa nagy gondalal kidolgozott s a belügyminisztériumhoz felterjesztendő két felirat szövegét, melyek közül az egyik közérdekű, a mennyiben azt kéri, hogy az egyet, hogy az országos gyógyalap terhére a szegényeknek minden orvos (ne csak az erre külön felhatalmazottak) rendelkezzen; a másik pedig a tisztviselői vizsgákat ellenzi. A jól megszerkesztett feliratokhoz a közgyűlés egyhangulag hozzájárult.

Ezután Orient Gyula esetneki jeles gyógyszerész, ki a vegyészeti terén kifejtett tevékeny munkásságával máris messze terjedő hírnévre tett szert, egy általa szerkesztett új vegyészeti vizsgálati műszert mutatott be, melynek ezélszerűségét mindjárt demonstrálta, majd általa végzett vegyészeti vizsgálatok eredményével számolt be; majd dr. Tavassy Lajos jolsvai orvos emlékezett meg egy ritkán előforduló orvosi esetről, s utána dr. Gutlohn Henrik tartott nagyszabású előadást egy nőgyógyászati esetről, s ennek kapcsán — egy szépen gyógyult betegét bemutatva — kiváló szakképzettséggel értekezett a massage-gyógyomóról.

Erre dr. Löcherer Tamás kórházi igazgató-főorvos tartott nagy figyelemmel és élénk érdeklődéssel kísért felolvasást néhány ritka és orvosi szempontból érdekes műtét után gyógyult kórosokról, majd a szemészeti műtétekről értekezett; dr. Török János elnök, s utána Ruber József kórházi orvos a gyakorlatban előfordult néhány esetről s ennek kapcsán a szülésznőknek léptenyomon észlelhető tulkapasiról emlékezett meg. — Szólt még dr. Szabó Samu megyei főorvos, ki a körorvosoknak a járvány kimutatására szolgáló jelentések szerkesztését magyarázta meg.

Végül dr. Török János két mostanában megjelent broschuráját osztotta szét, dr. Kármán Aladár kórházi orvos pedig a gömörmegeyi köz-kórház 1894-ik évi működéséről szóló kimutatást terjesztette be, mire a közgyűlés véget ért, s a jelen voltak dr. Gutlohn Henrik fűrdőorvos és Flütsch-testvérek — igazgatók — kalauzolása mellett megtekintették a jól gondozott, esinos fűrdőtelepet, s gyönyörködtek annak bájos fekvésében, ezélszerű és modern berendezésében.

Este a nagyteremben a fehér asztal mellett találkoztak a komoly férfiak, s a tudományos diskussziók befejezése után előtérbe lépett a kedélyesség, mely víg zene-szó mellett a hajnali órákig együtt tartotta az illusztris társaság egy részét. Nem hiányoztak természetesen a tőz-tok sem, melyek sorát dr. Szabó Samu nyitotta meg. Szép szavakkal emlékezett meg az egyesület működéséről, annak lekét, az ügybuzgó elnökök lelkesen éltette, utána dr. Pósch Dezső szólt: kerekded, szellemes felkőszöntőben méltatta vármegyénk jeles főorvosának dr. Szabó Samunak az orvosok javát ezéző nemes működését. Kishonthy J. jelenlévő gyógyszerésztársait, Török János dr. pedig a fűrdőigazgatókat: a Flütsch-testvéreket éltette. Majd ismét dr. Szabó Samu szólalt fel, s talpraesett, ötletes tőzszóban köszöntötte fel a rozsnyói orvosokat, Pósch Dezső dr. pedig a megyei köz-kórház érdemes és kiváló szakképzettségű igazgatóját, dr. Löcherer Tamást, kinek sikerdús működése általános elismerésre méltó, éltette szépen sikerült felkőszöntőben. Végül dr. Löcherer Tamás emelt poharat s az ő fényes sikereiben részesítette ügybuzgó kártársait, kik a gömörmegeyi köz-kórházban hűségesen támogatják, egyszersmind lendületteljes szavai befejezéseül az orvosi kar testületi jó egyetértéséért ivott.

Ezzel véget értek a felkőszöntők, s a társaság csak éjjféltűn kezdett oszladozni; valamennyien a rozsnyói összejövetel kedves emlékét vitték magukkal.

Színház.

Lapunk mult számában röviden megemlékeztünk arról, hogy a hat hétig körünkben időző derék színtársulat a Dobó igazgató jutalmára adott „Cziterással, bucsut vett a rimaszombati közönségtől. Ezuttal a bucsu-előadásról csak annyit jegyzünk meg, hogy egy a szép számú közönségnek, mint a színtársulat tagjainak ez utolsó találkozója a lehető legszívelyesebb volt, s bármily anyagi

Band Alfréd pedig visszautazott a fővárosba, azzal a meggyőződéssel, hogy a két milliót nem tudja megszerezni, de a hatvanezer forintot mégis megkapja.

Első útja volt, hogy fölkeresett egy elszegényedett mágna, a kinek tönkretartásához ő is hozzájárult.

A bevezetések után így szólt Band Alfréd, a mester:

— Uram, ugy-e, ön tudja, hogy én gazember vagyok.

— Meg vagyok győződve róla — felelé a mágna.

— Köszönöm. Emlékezik-e rá, hogy vagyonának az elvesztésében nekem is részem volt.

— Gunyt üz velem? — kiáltá dühösen a főur — vigyázzon...

— Isten ments. Csak ötezer forint keresethez akarom juttatni.

— Ötezer forint?...

— Igen. Tudom, hogy ön jó viszonyban van gróf Regézyvel. Látogassa meg a birtokán és mondja meg neki, hogy én gazember és csaló vagyok. Mondja meg neki, hogy én önt is tönkre juttattam, és mondja meg neki, hogy én elmeséltem önnek azt, a mivel ő engem megbízott.

— És mivel bizta meg?

— Hogy szerezzek neki a birtokára két milliót.

— Miért akarja mindenáron, hogy ő gazembernek tartsa önt?

— Van eset arra is, hogy szüksége van rá az embernek. Kényelmetlen néha becsületes ember hírében állani.

— És ha ezt megmondom neki, kapok ötezer forintot?

— Föltétlenül; de tegye még meg azt is, hogy mondjon rám sokkal több rosszat, mint a mennyit tud. — Szivesen.

Band Alfréd erre, a helyett hogy Angliába utazott volna, elment Gödöllőre nyaralni és várta a történeteket.

Mikor a gróf meghallotta, hogy milyen gazemberrel kötött szerződést, végtelenül megijedt. Meg volt győződve róla, hogy a pénz tönkre fogja tenni, de még inkább felháborodott azon, hogy Band Alfréd nem tartott diskréziót, és fűnek-fűnek elmondta, hogy pénzt akar

vesztéssel járt is a Dobóék vállalkozása: nem vihet-nek el tőlünk rossz emléket, mert törekvések, művészetük oly mérvű méltánylásra talált, a minővel egy évtized óta városunkban egy igazgató sem d'esekedhetett, s hogy e méltánylás nem járt korlétve az anyagi sikerrel, annak tulajdonítható, hogy a társulat oly nagy regievel dolgozik, a mennyire a mi gyér közönségünk áldozatkészége nem elégséges. Erkölcsi tekintetben azonban Dobóék társulata szép sikert ért el; közönségünk elismerése és méltánylása kíséri útjukban a művészet vándor apostolait, melyet akkor sem fogunk tőlük megtagadni, ha egy alkalmasabb időszakban szerkeük rudját ismét a mi szerény városunk felé fordítják.

Igérőnköz képest meg kell emlékeznünk a máj. 22-iki előadásról is, mikor a nagy városokban is ritkaság számba menő színházi esetben részesültünk. Új, eredeti darabot adtak, nem egészen új írótól, s új dalokat hallottunk oly zeneszerzőtől, kiről eddig azt tudtuk, hogy igen kedves kisasszony s rendkívül szépen tud zongorázni, most azonban kísült, hogy lelke áldozni jár a muzsák templomába s áldozatát lautos Apolló kedvesen fogadja. „A Jukker lány“ ezimű életképhez Soós Irén k. a. írt dalokat, melyeket élénken megtapsoltak, egyik-másikat megismételtettek, a mi első kísérletnél oly kedvező eredmény, hogy e fellépés után ama jogos reménynek adhatunk kifejezést, hogy a kisasszony talentuma nem fog e kísérleteknél megállapodni, hanem dalköltészetünk sok maradandó becsű szerzeménnyel fogja gazdagítani.

Ezt mondhatnók Paál Gyuláról, a „Jukker lány“ ezimű énekes életkép szerzőjéről is, ha erejét nem forgácsolná szét. Annyi bizonyos, hogy van tehetsége, de munkakedve kapkodóvá teszi. Írt drámát, vigjátékot, népszínművet, beszélt, regényt, sok verset, életképet, de nem bírta megtalálni azt a műfajt, melynek művelésére képességei utalják. Vannak gondolatai, de nem találja meg a formát, van érzése a színi hatás iránt, de inventiója eszerben hagyja, ismeri a színpad titkait, de a mese szövevényében lélektani botlásokat követ el. Ezeket csak úgy általánosságokban mondjuk, nem azért, mintha a „Jukker lány“ külső sikerét alább akaróknak szállítani, mert a tényleg elért eredmény, mely abban kulminált, hogy szerzőt a lámpák elé hívták, megfelelt az írői reményeknek, de mivel a Paál Gyula tehetségétől többet várunk, ohajtánók, hogy megjegyzéseinket figyelemre méltatná, mert csak a szigorú és jogos bírálat ösztönözheti őt annak a műfajnak művelésére, melyben írői vénája teljes mértékben érvényesülhet. És ez szerintünk a népszínmű. Maradjon meg e téren állandóan, mint a melyen már eddig is némi eredményt tudott elérni. Midőn készségesen elismerjük, hogy a „Jukker lány“nak vannak eleven hatású, jól megírt jelenetei, dialogusai folyékonyak, nyelve magyaros zamatú — fényes tanubizonyosságai az írői vénának — nem tartózkodunk kifejezést adni ama véleményünknek, hogy egészen véve Paál Gyula e legújabb alkotása sem éri el azt a mértéket, melyre a maradandó becsű művek emelkednek. Hőse egy ugynevezett „Jukker“ lány, egy kihívó magaviseletű hölgyecske (Ella), ki elesábit egy fiatal embert tisztességes kedvesétől. Csábító eszközei a tánc, bor, ölelés, esők, de magaviseletéből hiányzik a szívét megnyerő báj, dikeziójából a szellemesség s így lélektanilag alig indokolható az, hogy a fiatal Nagy Laci beleszeressen. Valójában nem is szerelem az, csak egy kis erkölcsi botlás, melytől a végén az elpártolt ifju maga is megundorodik s visszatér ahoz, kit igazán szeret. Sőt-vány anyag, melyet három hosszu felvonásra csak úgy lehetett kiszélesíteni, hogy beleszűtött néhány epizódot, melyek közül főleg a fűrdői jelenetet tartjuk elhibáztattnak. De vannak e darabnak más gyengéi is. Egyik drámai motívum, a nem épen esztétikus bikaesek, melylyel a jegyző léha és ostoba segédjét alaposan elverik stb.

Mindamellett Paál Gyulának mint mondók, van tehetsége, de ajánljuk, hogy tartsa meg a „nonum primatur...“ elvét. Meg vagyunk győződve, hogy a komoly kritika részéről mindig sok jó akarattal fog találkozni, s ha a munkásságára vonatkozó megjegyzéseinket figyelembe veszi, avval a tehetséggel és lanladatlan munkakedvvel, melylyel az ég megáldotta, bizonyára a legjobb népszínmű írók közé emelkedhetik.

felvenni. Kérdezősködött az üzletvilágban Bandról, de mindenütt azt hallotta, hogy veszedelmes gazember. Végre táviratozott Bandnak budapesti üzletbe, hogy látogassa meg. A személyzet azt táviratozta vissza, hogy Band ur Angliában van. Erre felháborodásában levelet írt, a melyben visszavonta a megbízást, meghagyván, hogy Band azonnal jőjön vissza Angliából.

Csak ezt a levelet várta Band Alfréd. Gödöllőről azonnal a gróf birtokára utazott.

— Hisz ön gazember — förmedt rá a gróf.

Band Alfréd tudta, hogy itt az idő a gázságot tőkésíteni és egészen levetette az alareztot.

— Mi köze ahoz a gróf urnak? Ha gazember vagyok, az az én bajom.

— Ön K... bárót tönkretette.

— Miért volt olyan ostoba, hogy hagyta magát?

— Ön mindenkinek elmondta, hogy pénzt akarok fölvenni. Nem ígért diskréziót?

— Meggondoltam a dolgot. Azért mondtam el mindenfélé, hogy mástól is hasonló megbízást kapjak.

— És a diskréció?

— Ez üzleti érdek.

A gróf toporzékolt dühében.

— De végre is — mondá Band Alfréd, megmarad ön a levelében kifejezett szándéka mellett, hogy ne, szerezzek önnek két milliót?

— Ilyen gazemberrel, mint ön, nem kötök üzletet. — Akkor legyen oly kegyes és fizesse meg a kikötött hatvanezer forintot.

— Majd ha a törvény megítéli — felelé a gróf. És a törvény csakugyan megítélte. Hiába védekezett erkölcsi okokkal a gróf; a szerződés nagyon világosan szólt! fizetnie kelle.

Band Alfrédnek pedig egygyel több oka volt rendületlenül hinni a gázság missziójában és teljes existenciáját a gonoszság evangéliumára alapítani.

— Bolond az — mondá elégtű mosolylyal, mikor a hatvanezer forintot zsebre rakta — bolond az; a ki az ugynevezett becsülettel leszámolva, nem meri az alareztot levetni a kellő pillanatban. Csak az a mester a gázságban, a ki kapitalist tud csapni a gonoszságból, és nem bántja a hiuság, hogy becsületes embernek akar látszani.

Irta: BODON JÓZSEF.

Nem költői levél, ilyet ne várj tőlem,
Hiszen még a víz is elfut én előlem,
Csak aféle próza, „rimbe szedve hátul”.
Már a milyen telik holmi száraz fátul.

Néhány köszöntővel vagyok már adósod,
A tőkét kamattal ha nyakamba sózod
Még esőd lesz a vége; tömeggondnok lássa,
Ha gyászosan üt ki a felszámolása.
„Tartozik” „követel” — e bájos két rovat,
Az élet könyvében furamód osztogat
Érdemet és bukást, mintha a könyvvivő
Szundikálna olykor, — im jó a fizető:
S befirkantja *Péttert*, pedig *Pál* volt nála,
Ennek egy pattanás, annak muszka nátha,
Utóbajként „lépdag” volt a tartozása.

Dehát a főkönyvben nem szabad vakarni,
A sajtóhibákat nem lehet kinyalni;
Viseld embertársam, halandó esőpp féreg,
Lám a fa is ugy nő, ha borítja kéreg.
Még ha a „tévedés” volna miniszterség,
Nem nátha, pattanás, több ilyen semmiség
És ha eszed állna tótágast az égnek,
Mosolyogj embertárs, alázattal kérlek.

Forgatom, forgatom az élet nagy könyvét,
Idő nem mossa le évszázadok könnyét
A mohos lapokról; rétegre réteg nő,
Mintha a mindenség volna csak temető;
Pedig nem az, nézd a kicsiny gyermek arczát,
A ki még nem vivja az élet nagy harezát:
Az édes anyai esuesujgató szóra
Könyttől ázott szeme derül mosolygóra.
Ezt a könnyes mosolyt gyönyörködve nézem,
Mert az élet képét belőle kierzem.
Képét és melegét, azt az édes álmat,
Mely a földre vonja le a menyországot.
— Neked jutott ebből nyalka bajszu Györgyöm,
Nem lebzszel hiába a földi göröngyön,
Iezi-piezi Böske gögicselő ajka
Elringat édesen, mint hajóst a sajka.

A kit a természet kanászbojtárnak szánt,
Gallérjára a sors varr arany paszmánt,
A ki két-három sort alig tud megírni,
Szemeiből már is főispánság rí ki,
A ki észre, szívre, tán írrok lehetne,
Vállairól fityeg honatyai mente
És bömböli szájjal a haza szerelmét,
Bizonyosság okáért döngeti a mellét;
Kinek uzorától a zsebe megdagadt . . .
Lába nyomán inség s könnyek árja fakadt:
Virilis a ripők, tekintélyes honfi,
Mohón igyekeznek véle kezét fogni.

Az ősi ugarba új nép aggat ekét,
Árpád hős magzatja a kancsó fenekét
Meg a konezot lesi, marakodik rajta,
Fejére pincset nyom, vágja magát frakba
És előszobázik, hivatalkát keres,
(Hogyha nem találna, az nem volna helyes.)
Olyan állást varrnak a szittya nyakába,
Még jó magának is eláll szeme-szája.
Könyvitgat-e hozzá, de fura egy kérdés,
Elvástott a eszima, kell reá fejelés;
Nó meg a név ősi, ha már ez se elég,
Hát nem tudom földi, mi a kő kéne még,
Nem ember szükséges ám a hivatalra,
Hanem hivatal kell, tiz, minden magyarra.

Árvák szeme könyttől gyakorta megázik,
Mert a vagyunkájuk vigan vitorlázik
Az új világ felé, hová nemcsak remény,
Evez a tengeren sok balkörmű erény.
. . . Hájjas, kinyalt bankár robog el melletted,
Kis tőkéd nála van, fejed megbillented,
Arézáról az élet öröme és kéje
Ragyog hivalkodón az uteza népére.
Hintója, lovai ezüsttől fénylenek,
Tiz szobás lakását drága szőnyegeknek
Puba selyme fődí. Inasok, komornák
A maradék pezsgőt nyalakodva isszák,
Holmi fázán-sültben finnyogva turkálnak,
Saját háza van a kibizlalt szakácsnak,
Nevelő, bonne, titkár és angol kisasszony,
Ruháit Párisból hozatja az asszony;
Estély, bál, hangverseny egymást űzi hajtja,
Ragyogó termeit sok gróf látogatja,

Kiesiszolt parketten lengő párok lejtnek,
Szót, nagy uri módon hangosan nem ejtnek.

Egy szép nyári, téli avagy őszi napon
Zúg a nagy ház előtt szörnyű riadalom,
Kérges kezű munkás rizza esontos öklét,
Szikkot szór a másik, morzsolgatja könnyét,
Cseléd, hordár, szabó, meg öreg anyóka
Fakad keserűen átkozódó szókra:
„Testem töredelmét, minden vagyunkámat
Ellopta a bitang, gyalázat! gyalázat!”
A lapok leírják mindezt szép apróra,
Hová lött, hogyan dőlt arczal a padlóra,
A Wertheim-kasszában még *pénzt* is találtak,
Tizenkét forintot s zálog czédulákat.

A lányka szerelmet a kis hirdetőben vall:
„Csinos vagyok, kövér, mint Tiszánkban a hal,
Férjhez menni vágyom, pályázatot nyitok,
Komoly szándék előtt felpattan a titok.
Harmincz-negyven év közt legyen a pályázó,
Lehet szőke, barna, csak ne fenhéjázó.
Ha egy kicsit kopasz, vagy egy kicsit ragyás,
Szerelmünknek ez sirt semmiképen nem ás.
Kívánatra küldök telegkönyvet, képet,
Boldog léssz, ki velem oltár elé léphet.”

„Fess menyecske vagyok, férjemtől elváltam,
Smukjaim hevernek a nagy zálogházban,
Ötven forint kéne, esekélység az egész,
Van-e oly öreg ur, ki segíteni kész?
Hálás leszek érte, előre mondhatom,
Itt és itt földszinten, külön szobát lakom.”

Ez *papot* keresgél, az *magános* férfit,
Arzokra kenik fel a nyomda festéket,
Kinálják az erényt két krajezáros szóban,
Hej de benne vagyunk századvégi szóban,
Talmi ez a korszak, meg „*En Csillag Anna*”,
Rang és kitüntetés stréberség jutalma.

Tán az irodalom, vonzódásom tárgya,
Eszményinek, szépek, fide melegágya,
Melyből a nemzetnek szellemkinese sarjad,
Hol szegény és gazdag egyenlőn arathat
Még ha nem vetett is. Ez a fényes templom,
A melybe nem való mindenféle lim-lom,
Tán e kienes házból üdőbb szellő árad?
Kedves honfitársam ide biz ne fardj;
Vagy ha kosztra vágyik a szellemi gyomrod,
Hát kérlek alássan jól fogd be az orrod.

Zola apró népe szint' a valót festi,
De sokkal valóbban, mint például *Feszti*.
Szemlesütve nézi az örök ideál,
Mikor kölyök *Zolánk* a porondra kiáll
És levetkőzteti az embert pórére,
Turkál a szeméthen kényére-kedvére,
Mert így kívánja ezt *Zola* iskolája,
„Századvégi írónk” szoptatós dadája.

Előttük az asszony: „kivánatos jószág”,
Nem feleség, anya s törékeny gyöngye ág,
Mely a böleső fölé mosolyogva hajlik,
És mint hajnal pirja, szíven átnyilallik
Az a boldog érzés, mely kicsinyét adta,
A mi apró *Zolánk* a bölesőt felrugja,
Mert erény nincsen ám az átkos földtekén,
Csak alkalomhiány és mézzel kent lepény,
Melyre minden hitvány, pocsék légy rászállhat,
A férj, a számár férj vivjon pisztoly-párbajt.

Magyar érzés se kell, mire való volna,
A nagy emberiség úgy is egy akolba
Szorul előbb-utóbb, ha plundrába bujtunk,
Tollunkkal bizony mink erre is lesujtunk
És eldobunk mindent, mindent a mi magyar,
Pedig fenekedik reánk ezer agyar,
De ez nekünk mindegy, legyünk világpolgár,
Ezt zengi éneken, prózában sok kontár,
Lett vón inkább bodnár,
Verné az abroncsot potrohos hordóra,
Kincstári bakkancsban lépne német szóra.

Styl, gondolat, eszme és az a valami,
Mely a borban zamat s töldünköl illan ki,
Mely ott ring a rónán a buza kalászbán,
Gulyát, ménest lenget rengő délibábnan,

Az anya ajkára bölesőnk dalát adta,
— Szívünkön átrezdül édes fuvallatja
És kísér a sirig. — Egykor, nem oly régen,
Mikor ádáz vihar zúgott át a légen,
Egy szó harsant végig hős fiaink ajkán,
„Előre! Előre!” s rengett a föld sarkán.

A mi ezekben van, a mire tán szó sines,
De nekünk a földön mindennél drágább kienes,
Hová lett, merre tűnt? Hiába keresed,
Két krajezár soronként elég szép kereset
És kapsz érte vádlit, esiklandósan festve,
(Lányod ne olvassa se nappal, se estve),
Huszártisztet sokat, számuk már légió,
És még egyre puffad, szökken az ágió,
De rajtuk csak mente s dolmány a mi magyar,
No meg az, mit tollam leírni nem akar,
Persze mindig „karsu” derekat főd, takar.

Nem tartalom emel, nem a belbees a fő.
Pajtásokra tégy szert, durrogjon a pezsgő,
Abrakold fázánnal a kritikát bőven,
Kurjongass magad is jövőben, menőben,
Döngesd a nagy dobót, a réztányért verjed,
(Hébe hóba írj is magad-magad mellett),
Ha saját lapod van, ird ki nyiltan, fennyen,
Hogy ennek a haza oszlopot emeljen,
Mert ilyen lap nem volt, nines, nem lehet soha,
A ki el nem hiszi, egy lábíg ostoba,
Homlokára bigyezd ökölnyi betűkkel:
„*Dicső Pisti* lapja”,

Hét hétig a ki kér, díjtalanul kapja.

Öntsd a humort jócskán, kelendő portéka.
Tömve is van véle minden íróteka,
Persze könnyen terem, vetni se igen kell,
A ki utána lát, uton-utfélen lel,
Nem szenvedés szülte, mint bizonyos gyöngyöt,
Ne a mélyen kutasd, piszkáld a göröngyöt,
Ott pislogat reád könnyező mosolya,
Földi lételünknek drága aranypora.

Ha így jársz el, meglásd, nem valod a kárát,
Még *Dicső Pista* is tartogatja hátát,
Hogy egy kötetkével a *Parnasra* mászhass.
Dicsőséget, nagy hirt esőtül markolászhas.
Ámbár a szent hegyen se fenéki tejfel
Mindem, a mi ott van; verébbad is lebzsel
Szelid galamb mellett, a lim-lomtúl, mitül
Egy zibárus piac megtegnék emberül;
De ez néked mindegy, csak te oda juthass,
Légyre meg tücsökre nem csap le bérezi sas;
A ki ott ögyeleg, bár polyva a mit ir,
Tiz üveg pezsgőért rákenik, hogy *Shakspear*,
Vagy *Dickens*, vagy *Hugó*,
És kórusban harsog fejére a hühó.

A „Szózat” költője már ócska dudoló,
Arany csak „nyelv művész,” *Piroskája* fakó,
Tompát ne is említsd kölyök *Titán* előtt,
Mert a ki ezt teszi, bak helyett sutát lött,
És szánalmas mosoly lebben el utána,
Hogy *dicső* korunktól így elmaradt hátra.

* * *

Bolyongtam bérezein koszorus Mátránknak,
— Az itthoni erdő nem nyajt nekem árnyat —
És zugó viharban vagy nyájas alkonyon,
Isten újját láttam a kedves romokon.
Nem tagadom, úgy van, karsu őz is vonzott,
De otthon hagytam ám a rozoga kobzot,
Hol a nagy természet zeng felséges nótát,
Föld gyarló szülötte ne vigy oda kótát.

Százados tölgyeknek bólingató árnyán,
Erdő méla esőndjén, moha selymes ágyan
Oly édes pihenni, lent hagyva a gondot,
Szemem áhitattal néz, követ egy pontot,
Hatalmas szárnyain nagy köröket ir le,
Pedig meg se libben, csak uszik a légbé,
Vad méhe zümmögve gyűjtögeti mézét,
Púpos hangyabolynak nézem nyüzsgő népét,
Páfrány gyöngye ágán rezgő harmat esillan,
Szellő ha bont lombot, meleg sugár villan
S a pázsit bársonyan játszik mint aranyzál,
Fészkére pittyenve piziny madárka száll,
Kicsinyeit gonddal fődí pölyhős szárnya,
A végtelen esőndbe nem hat földi lárma,
Olvad minden édes lány harmoniába.

*) Felolvastattott a „Petőfi-társaság” április 21-iki ülésén.

Fölhívás.

Valamely nemzetnek az összes művészetekben való előhaladottságát, tehát műveltségi fokát, nyilvános műalkotásain s műgyűjteményein kívül, főleg abból ítélhetni meg, hogy a művészetek s műipar iránti érzék és hajlandóság azokkal foglalkozni, miként van annak minden rétegében elterjedve.

Valamint a zene, egy a kisebb képzőművészetek lélekemelő s nemesítő hatása ismeretes. A tűzhelynél, a család kebelében, gyakran egymás kedvéért kölcsönösen foglalkozva vele, a családi élet bensőségét emeli s apró műtermékeivel a ház bensejét díszíti, a műzést neveli és kifejleszti. Innen van, hogy valamint a család benső életében egy a műkedvelők sorában is a nőknek jelentékeny és kiváló szerep jut.

Mindezen szempontokból az 1896-iki ezredéves országos kiállítás XX. csoportjának kebelében, mint önálló alesoportban a hazai műkedvelők műveinek kiállítása vétett terbe.

E csoportban ki fognak állítani a műkedvelésképen üzött képzőművészetek termékeit, tehát festmények, szobrok, a mennyiben amatőrök által készitettek és a kiállítás képzőművészei esernokában való elhelyezésre igényt nem tarthatnak ugyan, de mind a mellett a művészet bizonyos fokán állanak, továbbá az immár oly jelentékeny kulturális tényező gyanánt jelentkező műkedvelői fényképészet termékei.

Ugyanezak e csoport keretében fognak bemutatni a műkedvelőknek az iparművészet keretébe vágó minden nemű művei, tehát a legyező- és selyem festés, fára festés, a majolika- és üvegfestés, fametszés, faragás és égetés, továbbá mindenemű női kézimunka s főleg a hímzés magasabb műzést és ügyességet tanúsító termékei s általában az iparművészeteknek bármely ágába tartozó tárgyak, a mennyiben amatőrök által készitettek.

A női kézimunkának e csoportba való felvételével egy igen jelentékeny és intelligens elemnek kívántunk alkalmat nyújtani műgyűjtsége bemutatására. A különböző női tántúzetek, továbbá az ipari és házi ipari csoportok kiállításában ugyanis a női kézi munka mindenütt nagyobb arányokban szerepelni fog. De míg a tanítézetek kiállítása a kezdők munkáinak és a tanmódszerek bemutatására vonatkozik s a különféle ipari csoportok a hivatásszerűleg kenyérkeresetből és gyárilag üzött ipari női kézimunkák és a nép hagyományos és egyszerűbb technikájú házi iparát fogja feltüntetni: a műkedvelők kiállításának egyik szép feladatát a művelt közeposztály és a főrangú hölgyek magasán képzett izlésének, alkotásainak egybegyűjtése és bemutatása fogja képezni. A melyeknek pedig meg van az az értékük, hogy a magyar stílus ornamentika legújabb felkarolásával ezek is egy nemzeti elemet tartanak ében, mint egy művészi képet; melyet a mult virágaiból és emlékeinek aranyos szálaiból hímzenek meg.

Van szerencsénk mindezek folytán, tiszteletteljesen felkérni mindazokat, a kik a fentebb vázolt keretbe álló műalkotásokkal foglalkoznak, hogy azokkal kiállításunkon részt venni sziveskedjenek.

Kérjük egyszersmind, hogy eziránti szives készségeket az ezredéves országos kiállítás igazgatóságának (Budapest, Városliget) mielőbb, legkésőbb pedig a folyó évi június hó 31-ig bejelenteni sziveskedjenek. Maguk a műtárgyak a jövő évi február hó 28-ig küldendők be.

A szükséges közlekedési felvilágosításokat a kiállítási igazgatósága készséggel adja meg.

Budapesten, 1895. április hó.
Dr. Schmidt József s. k., Eöry Farkas Kálmán s. k.,
min. tan. kiállítási igazg. a XX. alesoport-bizottság elnöke.
Dr. Szendrey János s. k.,
az albizottság előadója.

Golgotha-virágok Emili sirjára.

II.

A gyermekek epedése.

Hol vagy oly soká édes jó Anyánk?
Hol késel drága kedvesünk?
Testvéreim! ah! minden órán
Ugy várunk Téged, ... úgy lesünk!
A kis kapuba futunk százszor is
Ha egyet vakkant hű kutyánk ...
Pirosra gyült arczodal, tárt karokkal
Várunk, s csak nem jössz jó Anyánk! ...
Pedig oly régen nem hallottuk már
Édesen csengő hangodat, ...
S hogy elmentél — nincs senki ki nekünk
Mint Te — oly édes esőket ad!
Kiesiny ruháskánk — mit Te varrtál ránk —
Rólunk nagyon levetkezett, ...
Mégfődják itt is, ... ott is, ... de nem úgy
Mint a Te áldott jó kezéd! ...
Ha jó az est, úgy vágyunk öledbe
Hallgatni a tündéresést,
Hisz ajkadról mint sziméz úgy pereg
Szívünkbe az édes beszéd! ...
S ha szelid álom karja ringat el
Akkor is Rólud álmodunk: ...
Álmodjuk, hogy haza jöttél, haza,
Anyánk! drága jó Angyalunk! ...
Haza is jössz ugy-e már nem soká?! ...
S nem igaz — mit az emberek
Susognak, hogy hova mentél, onnan
Vissza jönni már nem lehet?! ...
Te vissza jössz! ... s meglásd mi Tégedet
Mily hön szeretve ölelünk! ...
Oh jőjj Anyánk! hintsd esőkkel ajkaink! ...
S maradj mindig, ... mindig velünk! ...

Kemény Lajos.

Hirek és vegyesek.

Boldog pünköshti ünneplést! Lapunk minden munkatársának, előfizetőjének és olvasójának boldog pünköshti ünneplést kíván

a „GÖMÖR-KISHONT” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Személyi hir. Kubinyi Aladár kir. törvényszéki elnök hétfőn Tornallyára utazott az ottani járásbírósg hivatalos megvizsgálása végett.

Előléptetés. A m. kir. igazságügyminiszter 1895. évi ápril 1-től kezdődő hatálylyal Felely Ferenc rimaszombati kir. törvényszéki aljegyzőt a XI. fizetési osztály első fizetési fokozatába léptette elő.

Felügyelőválasztás. A helybeli evang. egyház pünkösdi vasárnapjára kitűzött közgyűlésében készül a néhai Hamaliár Károly elhunytával megürült egyházközségi felügyelői állást betölteni. A mint értesülünk az egyháztanács mult vasárnapon egyakarutalag Kubinyi Aladár törvényszéki elnök s egyházmegyei felügyelő jelölésében állapodott meg. Szerencsés azon egyház, a mely ily kiváló s köztiszteltetben részesülő férfit nyerhet meg vezérének.

Az új alezredes, Kramm Antal, ki e hó közepén átvette a helyben állomásozó 17. tüzérezred parancsnokságát, rövid ideit szabadságra utazott.

Helyettesítés. A Szeredinszky Sándor rimaszombati kir. alügyész luzamos idő óta tartó betegeskedése folytán betöltetlen kir. alügyézi állásra a kassai kir. főügyészség dr. Thold István löseai kir. alügyészt helyettesítette, ki is a hivatalos teendőit a legközelebbi napokban vette át. A rokonszenves alügyészt jogász körökben igen szívélyesen fogadták.

Egészségügyi felügyelő vármegyénkben. Frank Odön dr. egészségügyi felügyelő, a belügyminiszter küldöttéként e napokban Gömörmegyében járt, hogy a Sajó vizét, melyet a horkai cellulose gyárból kibocsátott salak annyira beszennyezett, hogy az közegészségileg veszélyessé vált, megvizsgálja. A szemlén jelen volt Dr. Maurer Arthur a grófi uradalom orvosa is

„Talmi korszak.” Ezen ezim alatt Bodon József, a most Rimaszombathban, szülővárosában ügyvédkedő kitűnő novellista, a Petőfi-társaság tagja egy pompás szatírt írt, melyet még a Petőfi-társaság április havi felolvasóülésén olvastak fel és éljeneztek meg zajosan. A mai ferde társadalmi és irodalmi viszonyokat jellemzően gunyoló költői alkotás legelső köztűlésének szerencsésjében ezuttal — a kitűnő író szíveségéből — lapunk részestl, s mi kellemes pünköshti meglepetésül adjuk át azt olvasóink megérdemelt figyelmének. — A költői levél alakjában megírt gazdag humor szatira Lőrinczy Györgyhöz, lapunk helyettes szerkesztőjéhez van intéve, és minden sora érdemes arra, hogy a közélet mai vezetői a szokottnál kissé melegebben megszívleljék.

Kossuth-kulacs. Málik Vilmost, a rimaszombati kir. adóhivatal derék pénztárnokát május 28-iki névnapja alkalmából tisztársai valósággal elhalmozták a legjobb szerencsekívánatokkal, melyek mind annak voltak a bizonyítékai hogy a humanus hivatalfő iránt tisztársainak egész testülete őszinte tisztelettel és ragaszkodással viseltetik. A népszerű pénztárnok tudvalevőleg egyszersmind elnöke a helybeli Kossuth-asztaltársaságnak, mely hazafias ezélu jótékony egyesület a magyar kultúra és nyelv terjesztése és istápolása körül máris igen sok érdemet szerzett, a miből nem esekély rész illeti a társaság lelkes elnökét, Málik Vilmost is. Ebbeli tiszteletreméltó állásának méltányolásául lepte meg Kovács Zsigmond adótiszt névnapja alkalmából Málikot egy igazán izléses kidolgozásu majolika kulacsal, melynek egyik oldalán a Kossuth 1848-iki igen siberült arczképe látható üvegfestéssel, másik oldalán pedig a Kossuth-nóta azon ismeretes első verszaka: „Kossuth Lajos az üzente” stb. van felírva. A kedves ezélsú és becses emléket Kovács talpraesett beszéd kíséretében nyújtotta át Máliknak, ki a tisztársi ragaszkodás e szép emléket meghatóttan fogadta el és köszönte meg.

Iskolai hírek. A helybeli főgymnasium tanulói közül hárman nyertek oly ösztöndíjakat, melyekre az ország összes evang. tanulói pályázhattak. Gróó Béla VII. o. tanuló, Gróó Vilmos kir. tanfelügyelő fia, a Jettim-féle 60 frtos ösztöndíjban részesült, — Sramkó Loránd és Wiesinger Frigyes VIII. o. tanulók pedig a Roth-Teleky-féle országos ösztöndíj alaplól kaptak egyenként 35 frtot. Evvel kapcsolatban megemlítjük, hogy az ideit érettségi vizsgára 36 tanuló boesáttatott, kik a vizsga írásbeli részén a mult héten már ástetek, s szóbelire az eddigi megállapodás szerint június hó 26—29. napjain állanak. A vizsgáló bizottság elnöke Ruszkay Gyula jánosii ref. lelkész lesz, a kormányt pedig Ballagy Aladár dr. egyet. tanár fogja képviselni.

Uj hivatalok a vármegyénél. Gömörvármegye törvényhatóságánál a belügyminiszterium beleegyezésével ismét új hivatali állások rendszeresítettnek, és pedig egy alügyézi és egy aljegyzői állás lesz választás utján betöltendő. Az alügyézi állásra eddigelő Institorisz Endre rimaszombat-városi árvaszéki ügyész, Kubinyi Ferenc megyei főlevéltárnok és dr. Ráósy Gyula ügyvéd nevével hallottuk említeni, míg az aljegyzői állás betöltésénél eddigelő egyedül Komáromy István jelöltségéről beszélnek. E hírekkel kapcsolatban megemlíthetjük azt is, hogy a megye szubvenzióját az állami költségvetés keretében a miniszterium 16 ezer forinttal emelte fel, mely összeggel vármegyénk évi rendes állami szubvenziója megközelíti a nyolczvanezer forintot. — Ugyanezak a vármegyénél a Bányay Ferenc lemondása folytán megüresedett közigazgatási gyakornoki állásra is pályázatot hirdet a vármegye hivatalos értesítője; határidő június 28., mely napig az alispáni hivatalhoz nyújtandók be a kellőleg felszerelt pályázati kérvények.

Végzetes kődobás. Neumann Márton helybeli lakos 10 éves Erzi nevű leányát e napokban Róth Gyula gymn. tanuló kövel megdobta. A kő a szegény kis leánynak szemét érte s az oly súlyosan megsértette, hogy látása csaknem teljesen megsemmisült. A szülőknek és a pajkos gyermekeknek e szerencsétlen eset intő példaul szolgálhatna!

Közérdekű törekvés a szomszéd Nógrádban. Arról van ugyanis szó, s lelkes mozgalom indult meg a végből, hogy a Balassa Gyarmaton közelebb elhalálozás folytán megüresedett evang. lelkézi állomásra Baltik Frigyes dunáninneni püspök hívassék meg Liptó-Szentmiklósról. Ez a törekvés kettős szempontból érdemel közfigyelmet: egyrészt azért, mert a tervbe vett választás által a rosz hírben állott dunáninneni ev. egyházkerület adminisztratív központja egészen Nógrádba helyeztetnék át, miután maga a legközelebb megválasztott új egyházkerületi felügyelő Laskárny Gyula is itt lakik; — másrészt pedig azért, mert Baltik püspöknek Liptó-Szent-

miklósról való eltávozását következtében a Liptói nagy egyházmegye, mely ez időpontig még a dunáninneni egyházkerülethez tartozik, a zsinati törvényben foglalt új beosztás szerint azonnal a tiszai egyházkerület kötelekékbe lépne át, s így a volt pásztlav Dunáninnen tényleg és örökre a „megboldogult” nevét vehetné fel.

Majális. A rimaszombati polgári olvasókör június hó 3-án a „Széchenyi-kert”-ben tartja ez ideit első tavaszi mulatságát. A polgári olvasókör — városunk e népszerű társadalmi intézménye — mulatságaival szerencsés szokott lenni, mert azok anyagi és erkölcsi tekintetben egykép sikerülnek, s e mulatságon is, — melyet 40 kros belépti-díj mellett tartanak, — bizonyára nagy közönség fog résztvenni. A mulatság 3 órakor veszi kezdetét.

Tornaverseny. A Besztercebányán megtartott kerületi tornaversenyben résztvett a helybeli főgymnasium is 26 tanulóval, 3 tanár vezetése mellett. A versenynek szép idő kedvezett, bár az előző napokon szakadatlanul esett s ennek következtében sáppedékes és itt-ott bokáig erő sáros talajon versenyeztek a tanulók. — Az impozáns ösz szabad-gyakorlat után — a mit mintegy 1200 ifju mutatott be egyszerre — következtek a katonai rend-gyakorlatok, a melyekben tanulóink fegyvelmeztsége és gyakoroltsága általános feltűnést keltett. A rend-gyakorlatok befejeztével nagy rendtelenség között folytatták a futók versenyt. Gymnasiumunkból futottak: Szabó Lajos IV. és Gróó Béla VII. oszt. tanulók. Utóbbi a pálya közepéig szépen vezetett, de a kitűzött ezélt csak mint harmadik érte el, mivel egy élelmes budapesti egy jól sikerült oldalba lökészel akadályozta őt gyorsaságában! — A futást követte az ugrók versenye. Ezen versenyben (magas ugrás) a 10 versenyzőből álló I. csoport győztese Kún Arpad IV. o. tanuló volt, ki 160 cm. magas ugrásával az első díjat (ezüst érem) nyerte. Az ezután következő szerygyakorlatok bemutatásánál, melyek nem képeztek versenypontot, ifjuságunk ügyességével tapsvihart aratott. Itt különösen Rábely Béla VI. oszt. tanuló tűnt ki. — A mászás- és sulydobásnál a jury határozott részrehajlása folytán tanulóink bár ugy az egyik, mint a másik versenynél győztek, a díjakról elestek. A kötelhuzásnál is a rimaszombatiak hátrányára nyilvánítottak a verseny holtversenynek, s ezzel a versenyek este 8 órakor befejeztést nyertek. — Daczára annak, hogy némely bizottsági tagok részrehajlása folytán egyesek kitűntetéseiben nem részesültek, ifjuságunk minden tekintetben alaposan megállotta helyét; mit leginkább bizonyít ama díszoklevél, melyet a gymnasium versenyző ifjusága a verseny ama pontjánál nyert, a hol leginkább volt alkalma bemutatni fegyvelmeztségeit, gyakoroltságot és ügyességét — Az ifjuságot a nagy versenyre Benedek Gyula vívómester és tornatanár személyesen vezette, s ezenkívül az ifjusággal együtt volt Fáby János igazgató és Kerekes Dezső főgym. tanár is.

Majális Rozsnyón. A rozsnyói tanítézetek növendékei f. hó 28-án tartották meg tavaszi multságukat a fürdő mellett fekvő erdőszéiben. Előző napon ugyan nagy esőzés volt, mely a különben is nyomorúságos rosz karban tartott utat csaknem tönkre silányította, remélhető azonban, hogy a nálunk egész nap tartott tavaszi verőfényes idő a mulatni vágyó rozsnyói fiataliságnak is kedvezett.

Dobó és Dayka szinigazgatók társulata pénteken f. hó 24-én hagyta el városunkat, s Losoncra utazott, hol az igazgatók által emelt szinkörben szombaton kezdtek meg az előadások sorozatát a „Kis alamuszi” operette-el. A losonci közönség már nehezen várta kedvenc szintársulatát, s bizonyára megfelelően fogja azt támogatni is. Reméljük, hogy a kitűnő társulattól mi is csak a viszontlátásig bucsuzunk el s jövőre a most meglevő s előnyösen megismert jő erőkkel újra beköszönt a derék igazgatópár hozzánk, hol már egyengetett talajra, s bizonyára fokozottabb pártolásra találnak. Most is kifejezzük azonban azt a nézetünket, melyet több ízben hangoztattunk, hogy két — de legalább is egy — napi pihenőt ezélszerű lesz az igazgatóknak társulatuk és a közönség pihenése végett rendszeresíteni; mert sem a vidéki közönség sem a társulat nem győzi a túlságos megerőltetést. Sok szerencsét kívánunk nekik: A viszont látásig!

Megyei közkörházunk működéséről szól a dr. Löchnerer Tamás igazgató közlésében most megjelent füzetes kimutatás, mely nagy gondnal és sok figyelemmel van összeállítva, s valóban díeséretetű válik a derék főorvosnak, ki orvostársaival és a gondokkal együtt ugyanezak nehéz munkát végzett a statisztikai adatok pontos és lelkiismeretes összeállításával. A kimutatás szerint a betegforgalom következő volt: Felvételt 1894-ben: 617 fi, 399 nő. Maradt az 1893-ik évről: 61 fi, 40 nő. Összesen ápolattott tehát: 1117 egyén. Járólag 938 egyén részestl 1105 rendelésben. Az ápolási napok száma volt: 32479, esik tehát egy egyénre: 29 ápolási nap átlag. Legnagyobb volt a betegek száma február havában, a legkisebb június havában. Az egyes napokat tekintve, legnagyobb volt a betegek száma február hó 15-én (127), a legkisebb július hó 22-én (71). Napi átlaga a betegeknek volt 88. — A gyógyulási eredmények ezek voltak: Ápolattott: Belső betegséggel 511. Sebesült 229. Bujakóros 181. Elmebeteg 7. Szembeteg 101. Bőrbeteg 63. Szülés 25. Összesen: 1117. Ezek közül gyógyult 785, javult 113, nem gyógyult 47, meghalt 72, további ápolás alatt maradt 1895-re 100. Műtét végeztetett: 160, ezek közül gyógyult: 119, javult 32, nem gyógyult: 6, meghalt: 3. A műtéteket Dr. Löchnerer igazgató, Dr. Szabó Károly és Dr. Kármán Aladár osztályvezető orvosok végezték, kiknek segítségére voltak alkalmilag Dr. Gaál Gusztáv körorvos, Dr. Menkesz Mór es. és kir. ezredorvos urak.

Öngyilkosság Rozsnyón. A Proschinger-féle szálloda lopinezére — mint értesülünk — f. hó 26-ikán forgópisztolylyal föbe lötte magát, s szörnyet halt. Ugy beszélük, hogy tettét mintegy 60 frt elikkasztása miatt követte el.

Bőriparosaink figyelmébe. A miskolci kereskedelmi és iparkara értesíti a bőriparosokat, hogy a honvédségi bakanesok szállítására andadó ajánlatok ott, a hol ipartestületek ninesennek közvetlenül, ott, a hol ipartestületek vannak, ezek utján terjesztendők folyó évi június hó 15-ig a kereskedelmi és iparkamarához.

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LŐRINCZY GYÖRGY.

Haszonbérbeadó.

Borsodmegye **Szendrő-Lád** község határában 354 magyar holdas

birto k,

lakkáz gazdasági épületekkel azonnal haszonbérbe adandó.

Vasut építése ez évben megkezdetik, vasuti állomás helyben lesz.

Értekezhetni alólírottal **Kassán, Csatorna-utca 3. szám.**

Fáy Barnabás,
tb. főszolgabíró.

Hirdetmény.

1989. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Egyházasság** telekkönyvi birtokszabályozás következtében 1869. évi 2379. számú igazságügyminiszteri rendelet értelmében átalakították és egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVII. és az 1891. XVI. törvény-cikkek a tényleges birtokos tulajdon jogának bejegyzését rendelik, az 1893. XXIX. törvény-cikkben szabályozott eljárás a telek-jegyzőkönyvi bejegyzések helyesítésével kapcsolatosan fogantatosították.

E czélból az átalakítási előmunkákat bítelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1895. évi június hó 21-én** fog kezdődni, ennél fogva felhívtnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a bítelesítési tárgyalásra személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után, a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, kik a telek-jegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, felhívtnak, hogy a kiküldött kir. törvényszéki bíró előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanokhoz tulajdonjogot tartanak, de a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiraik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15-18. és az 1889. XXXVII. t.-cz. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak, és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, vagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval is ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik, és a bélyeg- és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

4. Azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve hogy a törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményeitől elesnek.

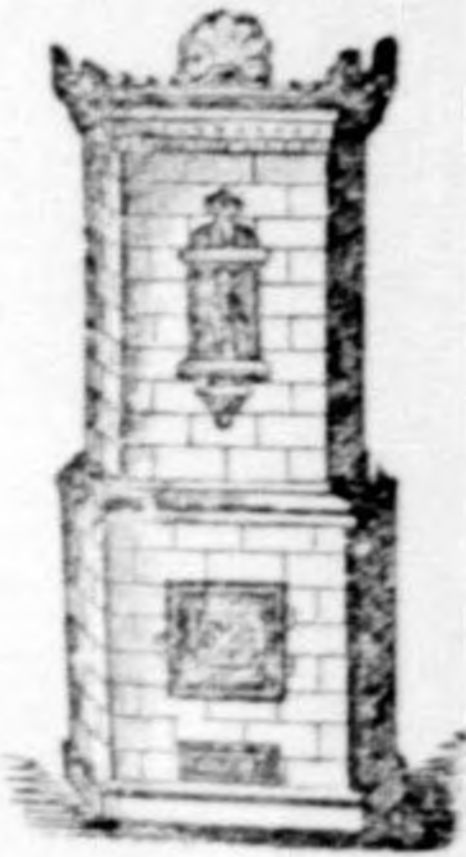
Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Rimaszombat, 1895. május 15. én.

2-3 **Altörök, kir. törvényszéki bíró.**

Özv. ANDRIK SÁMUEL NÉ

kályhagyára

TAMÁSFALÁN. (u. p. Rimaszombat.)

Van szerenésém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Tamásfalán (saját házában) **mindenféle alaku, nagyságu és színü, saját gyártmányu s közzénnel is fűthető kész, raktáron levő**

cserépkályhák

nagy választékban, jutányos áron mindig kaphatók. — Megrendelések pontosan teljesíttetnek, javítások és átrakások elfogadtatnak.

Özv. ANDRIK SÁMUEL NÉ,

4-6

kályhagyáros.

Kitünő padló-máz!

puha padlóra.

Linoleum padló-zománcz

3 árnyalatban

7-8

Eisenstädter testvéreknél Bécsben.

Teljesen használatra kész, esinos és a czeleknak megfelelő 1/2 kilos dobozokban.

Linoleum padló-zománcz, egy óra alatt megszárad, pompás fényü, sima és repedésektől ment marad.

Linoleum padló-zománcz közvetlenül a dobozból mázolható fel.

Linoleum padló-zománcz használatra sokkal olcsóbb, mint a többi padló-fénymáz.

Kapható **BRAUN ZSIGMOND** vaskereskedésében Rimaszombtatban és minden nagyobb festék- és gyógyáru-üzletben.

BORSZÉKI VIZ! AZ ÁSVÁNYVIZEK KIRÁLYA!

Van szerenésém a nagyérdemü közönség és különösen pedig a **gömörmegeyi kereskedővilág** szives figyelmét felhívni arra, hogy a világszerte ismert

Borszéki savanyuviz

egyedüli főraktára — Gömörmegeyre nézve — üzletben van elhelyezve. Ezen legelőkelőbb és ugy élvezhetőség mint gyógyhatás tekintetében **páratlan minőségü** borszéki savanyuviz nálam akár üveg, akár ládászámra mindenkor igen jutányos áron kapható, s a nyári időszakon át fogyasztásra kiválóan kellemes és ajánlatos.

Rimaszombat, 1895. május 14.

Tisztelettel

Stech Kálmán,
RIMASZOMBAT, FÖTÉR.

Borral a legelőkelőbb ital a borszéki vizi!

STECH KÁLMÁN kereskedése RIMASZOMBAT.

Kachemir- és selyem-paplanok.

ENGEL ADOLF RIMASZOMBAT.

FÖTÉR 13. szám.

Tavaszi bevásárlásomból visszatérve van szerenésém tisztelt vevőim b. tudomására hozni, hogy **ez idény ujdonságai már raktáromra érkeztek**, fölhivom tisztelt vevőimet, sziveskedjenek személyes megjelenésökkel szerenéseltetni, s meggyőződni az **óriási választékról**, ugyszintén az **árak olcsóságáról**.

Különösen az alant jegyzettekre hívom föl a nagyérdemü vevő közönség figyelmét:

Női gyapju- és mosó-szövetek, battisztok, Voile de Lének, Lupinek, francia atlasz-szatén és eretonok; óriási választék selyem árukban: foulard selymek, ezelőtt 1 firt 80 kr., most méterje csak 70 kr. minden színben és kivitelben, továbbá Chiffonok, mindennemü Creas-, ezérna-, rumburgi- és eperjesi vásznak, szepességi asztalnemük és damaszt-árak, függönyök, asztal- és ágyterítők, szőnyegek; férfi ingek sima, himzett és reczés; gallér, kézelők és nyakkendők, fűzők (mieder) stb. stb. óriási választékban, olcsó árak, pontos kiszolgálás. Divatcikkekhez hozzá illő diszmuárak, esípkék, szallagok nagy választékban. Az elmúlt idényről visszamaradt áruk 50% bevásárlási áron alul adatnak el.

A nagyérdemü közönséget a fentemlített cikkekre ismételt fölhivom s maradok azon jó reményben, hogy becses bizalmokat pontos és lelkiismeretes kiszolgálás által továbbra is föntarthatom.

Kiváló tisztelettel

ENGEL ADOLF.

4-*

Fekete gyászkelemék.

Eladó vizi-malom.

Felső-Bátka községben a Balog folyón levő három kőjáratu és külön kendertörötével bíró **vizi-malom**

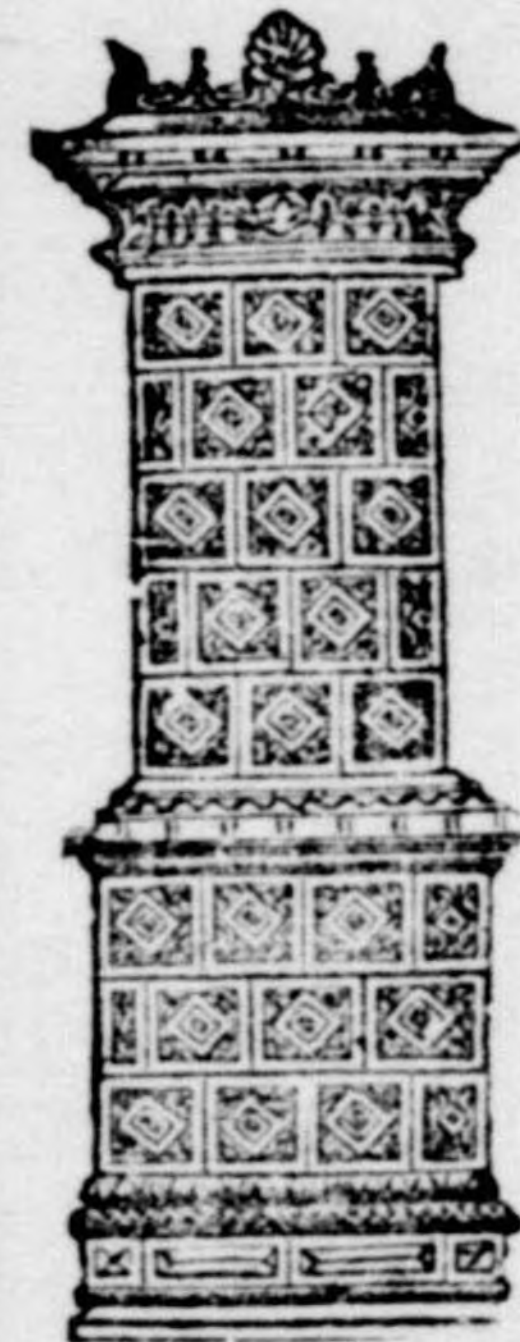
szabad kézből eladó, esetleg a tervbe vett felépítés előtt több évre haszonbérbe is kiadó.

Bővebb felvilágosítással szolgál a malom-tulajdonosok megbízottja **Hovancz József** tisztartó **Uzapanyiton, u. p. Felső-Balog.**

Eladó

Rimaszombtatban, a **Tompa-utca 38-ik számú** két telken épült kényelmes sarokház, tágas udvar, istálló és egyéb melléképületekkel együtt Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal. 2-3

Az Eperjesi Népbank kályhagyára

ajánlja tiszta fehér, teljesen tűzálló anyagból készült fehér-, szines-, ó-német-, chamois és majolika

cserépkályháit,

valamint díszes kandalló, — kandallós kályhák és takaréktűzhelyeit, melyek ez iparágban első rangot foglalnak el és számos elsőrendü kitüntetésben részesültek.

Jutányos árak mellett a legszolidabb és legpon-

tosabb kivitel biztosítatik.

A kályhák felállítását a saját kipróbált szakavatott állítóink végzik. — Egész épületek kályhaberendezését tetemes árengedménnyel vállaljuk el.

Főraktár: **Eperjesen, (Sárosmegye.)**

Bizományi-raktár és képviselő: **Goldberger D.** szállítási vállalat **Losonczon**

5-5

Hirdetmény.

A „Miskolczi hitelintézet“ áru- és terményraktárában a

gyapjú vásár

beraktározással egybekötve **1895-ik évi június hó 5-ik napján tartatik.**

Részletes felvilágosítással szivesen szolgál

a „Miskolczi hitelintézet“ részvénytársaság

igazgatósa.

3-3

Utánnymat nem díjaztatik.

SZOLYVA és POLENAI

szaktekintélyek által elismert kitűnő hatású

gyógyvizek.

Gyomor és fejfájás, szédülés, czukros húgyár.

aranyér bántalmái és köszvény-elleni különlegesség!

A friss töltésű SZOLYVAI és POLENAI védjegye!

LUHI ERZSÉBET

rendkívüli kellemes ízénél fogva, főleg borral vegyítve a betegnek élvezetes, kellemes üdítő italt képez.

Tulságos gyomorsav képződésénél, idült gyomorhurut és étvágytalanság,

torok, gége és hörgők idült hurutos bántalmái ellen, feltűnő sikerrel lesz alkalmazva.

A friss töltésű Luhi védjegye!

Főraktár:

Holländer A. és fia Ungvár.

Megrendelhető: minden ásványvíz kereskedésben, vagy közvetlenül:

Gr. Schönborn urad. Igazgatóságánál **MUNKÁCSON.**

6-20

Ezen vizeknek tiszta kezelesre folytan kellemetlen utóíze nem kezdődik.

A magyar általános kőszén bánya részvénytársulat,

Budapest, V., bálvány-uteza 8.

ajánlja a t. ez. gőzmalmoknak, szeszgyáraknak és egyéb iparvállalatoknak valamint a küszöbön álló

cséplési idényre

a gazdaközönség és cséplőgéptulajdonosoknak kitűnő minőségű

akna, koczka- és darabos szenét

sajó-szt.-péteri, ccenteri, királdi stb. bányáiból 2-3 legjutányosabb áron, egész kocsirakományokban, minden állomásokra szállítva.

Pályázat.

Susányba (Gömörmegye u. p. Osgyán) ke-restetik egy

magyar ovoda-dajka.

Működési ideje június 8-tól augusztus végeig tart. Fizetés és egyéb feltételek iránt értekezhetni: **Bahery János** ovoda-bizottsági elnöknel.

Eladó.

Rimaszombatban a vasuti állomás közelében, mintegy **10 hold szántó-föld és 4 hold rét,** szabadkézből eladó. — Tudakozódásokra utba-igazítás e lap kiadóhivatalában nyerhető.

Hirdetmény.

1887. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Rimaszombat város** végrehajtható **Végh József** végrehajtást szenvedő elleni 78 frt 14 kr. s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz. 144 §. s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Kiscsömöri községben fekvő s a kiscsömöri 38. számú telekjegyzőkönyvben foglalt A. 1-12. 14-18, 20-21. sorszám alatt felvett s végrehajtást szenvedő Végh József tulajdonát képező 1149 frt becsértékű külsőségre s a kiscsömöri 5. számú telekjegyzőkönyvben foglalt 40 frt becsértékű ház és belsőségre, valamint a 2-4. 7. 10-17. 19-29 31-33. 35. 36. sorszám alatt felvett külsőségre végrehajtást szenvedő Végh Józsefet illető 1/4-ed résznyi birtok illetőségére 220 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban azonban a kiscsömöri 5. számú telekjegyzőkönyvre nézve az özvegy Végh Józsefné szül. Patai Anna bekebelezett özvegyi jogának épségben hagyása mellett elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi július hó 19-ik napjának** d. e. 10 óráját ezen kir. telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségébe tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 114 frt 90 krt, illetve 4 frtot, 22 frtot készpénzben vagy az 1882. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi nov. hó 1-én, 3333. szám a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi. hatóság. 1895. évi mártius hó 27-én

Altdorffer, kir. törvszéki bíró.

A l a p i t t a t o t t 1868.

A l a p i t t a t o t t 1868.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a legközelebbi időben

férfi-, női- és gyermek lábbeli-raktáramat

budapesti és bécsi árukkal egészen a mai kívánalmaknak megfelelően felszereltem. Uj gyárosokkal való megismerkedésem által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy nagyrabecsült vevőimnek

jó, tartós, izléses árukkal és az eddigienél

sokkal jutányosabb árakon

szolgálhatok; még pedig a következőképen:

Férfi topányok.

- 1 pár erős vikszbőrből készült topány kettős szegezett talppal . . . . . 2 frt 80 kr.
- 1 pár erős borjubőr borított topány kaplival, varrott és szegezett talppal . . . . . 2 frt 80 kr.
- 1 pár ugyan-olyan, finomabb kiállítású karlsbádi u. . . . . 3 frt 40 kr.
- 1 pár finom lakborított kesztyűbőr-betét, sárga v. fekete varrott talppal . . . . . 5 frt 50 kr.

Női topányok.

- 1 pár erős borjubőr topány szegezett talppal . . . . . 2 frt 50 krtól feljebb.
- 1 pár finom zergebőr topány kaplival varrott v. szegezett t. . . . . 3 frt 40 " "
- 1 pár lak-borított kesztyűbőr betéttel . . . . . 4 frt — " "
- 1 pár finom kesztyűbőr, selyem czúggal . . . . . 4 frt 50 " "
- 1 pár laszting vagy bőr házi-czipők . . . . . 1 frt 20 " "
- 1 pár laszting vagy bőr mély-kivágott czipők esokorral . . . . . 1 frt 70 " "
- 1 pár laszting vagy bőr párisi czipők . . . . . 1 frt 70 " "
- 1 pár laszting ezugos topányok varrott és szegezett talppal . . . . . 2 frt 40 " "

Ezen felül mindenféle kiállítású gyermek- és leány-topányok nagy választékban a legjutányosabb árakban kaphatók.

Minél fogva kérem a nagyrabecsült közönséget, hogy — mint eddig — úgy továbbra is becses pártfogásában részesíteni sziveskedjék.

Mély tisztelettel:

Kovács Zsigmond,

RIMASZOMBATBAN, FŐTÉR (saját házában.)

Kitüntette 1876. Szegeden. Kitüntette 1885. Budapesten.

A kárpáti kasza

a „KASZÁS” védjeggyel

a legjobb kasza a világon.

Kemény, szívós, csupán **egyszeri kalapálással** több napon át lehet vele dolgozni és egyetlen **kaszakő-fenéssel 20-150 lépésnyire** lehet vele kaszálni még a **legsűrűbb** és a **legkeményebb** hegyi fűben is. A **kárpáti** kaszát különben egész Magyarországon már múlt évről, mint a legkitűnőbbet ismerik és szó nélkül visszaveszem attól a kit nem elégitene ki

A valódi kárpáti kasza a „Kaszás” védjeggyel egyedül csakis alulírott cégnél kapható. Árak a következők:

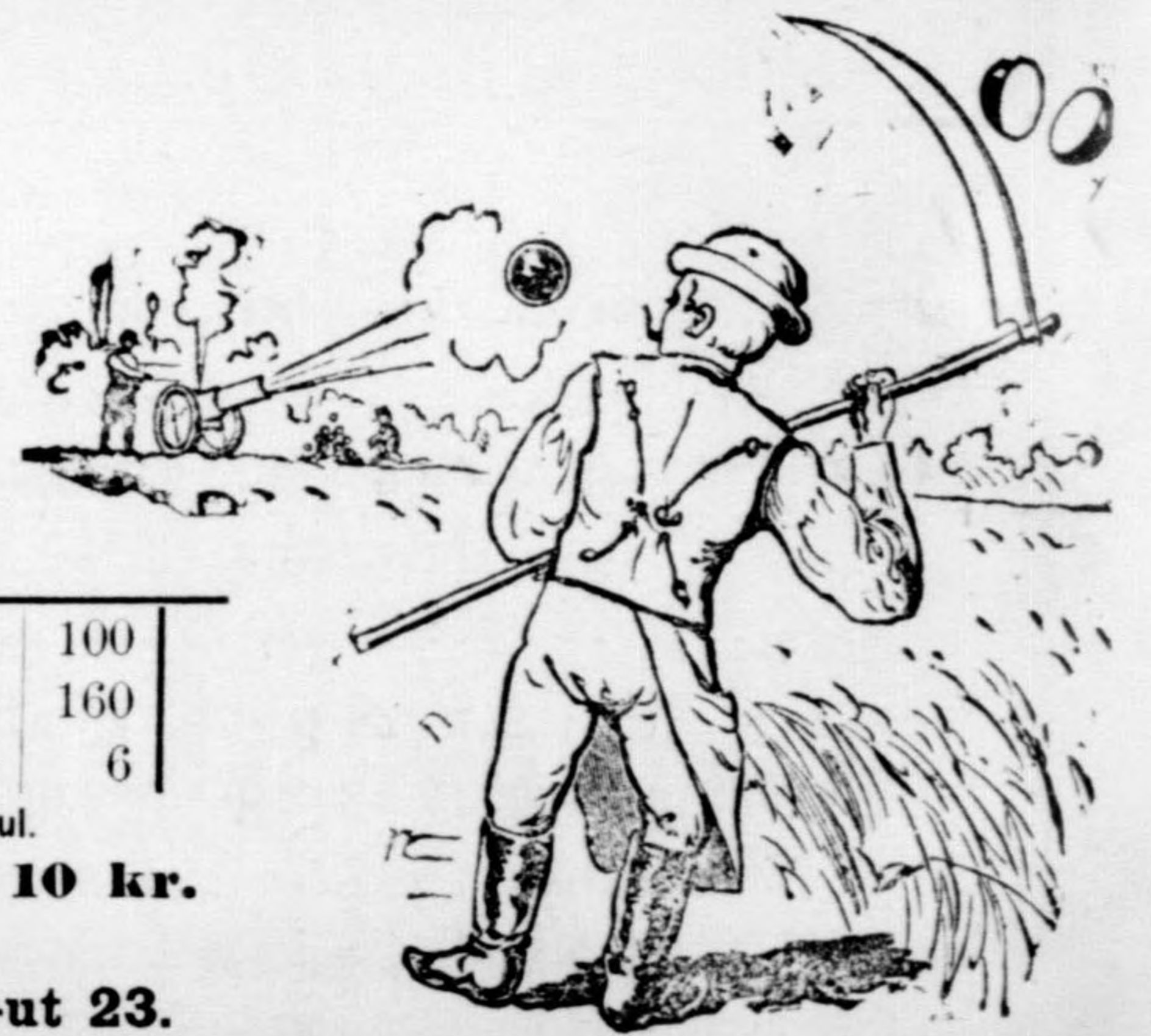
A kárpáti kasza hossza a könyökkel együtt centiméterekben	60	65	70	75	80	85	90	95	100
Ára darabonként, krajczárban	70	80	90	100	110	120	130	145	160
Egy 5 kilós postacsomagba elfér darab	14	13	11	10	9	8	7	6	6

A ki egy postacsomaggal rendel, bérmentve kapja. A ki pedig 3 postacsomaggal rendel egyszerre, azonkívül egy kaszát is kap ingyen ráadásul.

Egy drb kárpáti kaszakő (fenékö) I-ső rendű 15 kr., I drb kárpáti kaszakő II-od rendű 10 kr.

1 kalapáló készlet álló és kalapács angol aczélból 75 kr.

MAUTHNER ÖDÖN magkereskedése, **BUDAPEST** Andrassy-ut 23.

Pichler-Itta és más gyártmányu férfi- és fiu-kalapok.

Legujabb párisi modellek női és leány kalapokban.

Legjobb gyártmányu karlsbádi

férfi-, női- és gyermek-czipők.

Különösen figyelemre méltó

gummi talpu czipők 1-10-1-30 kr.

Hazánk legkedveltebb gyártmányu

PÉCSI BÖRKEZTYŰK.

Nap- és esőernyők.

REISZ JÓZSEF

áruházának

ünnep előtti

üzlet-tudósítása

leszállított ár mellett.

Női confection, kabátok, gallérok, kepek, pellerinek a legujabb divat szerint.

Férfi-, női- és gyermek fehérneműek.

Nagy választékú nyakkendők, fiu- és leány

RUHÁCSKÁK.

Nagy raktár: blousok, kötények, kézimunkák, himző- és kötőpamutokban.

Selymek, szallagok, esipkék, szappan és illatszerek, amerikai bőr- és futószőnyegekben.

Nagy raktár férfi ruhakelmében.